

Sygn. akt XIII U 2573/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	SSO Rafał Młyński
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Kruk

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy F. F. (1)

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W.

o ustanie prawa do policyjnej renty rodzinnej oraz o zwrot nienależnie pobranych świadczeń

na skutek odwołania F. F. (1)

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W.

z dnia 6 września 2016 r. nr (...)

z dnia 6 września 2016 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, że odwołującemu F. F. (1) przysługuje prawo do renty rodzinnej w okresie od 1 września 2015 r. do 30 września 2015 r.,

2. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, że odwołujący F. F. (1) nie pobrał nienależne świadczenie i nie zobowiązuje go do zwrotu świadczenia za okres od 1 września 2015 r. do 30 września 2015 r. w wysokości 3056,01 zł (słownie: trzy tysiące pięćdziesiąt sześć złotych 01/100) wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości 223,55 zł (słownie: dwieście dwadzieścia trzy złote 55/100).

Sygn. akt XIII U 2573/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 6 września 2016 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W. działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, a także przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stwierdził ustanie w okresie od 1 września 2015 r. do 30 września 2015 r. prawa do policyjnej renty rodzinnej F. F. (2) (k. 87 a.r.).

Decyzją z 6 września 2016 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W. działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, a także przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że w okresie od 1 września 2015 r. do 30 września 2015 r. F. F. (2) pobrał nienależnie świadczenie w kwocie 3.056,01 zł z tytułu policyjnej renty rodzinnej wraz z ustawowymi odsetkami za okres od 8 września 2015 r. do 6 września 2016 r. w kwocie 233,55 zł (k. 89 a.r.).

Od powyższych decyzji odwołania złożył F. F. (2) wnosząc o zmianę zaskarżonych decyzji i przyznanie prawa do policyjnej renty rodzinnej z uwagi na ciągłość nauki we wrześniu 2015 r. Odwołujący wskazał, iż w spornym okresie spełnił warunek do przyznania renty rodzinnej, tj. warunek faktycznego kontynuowania nauki (k. 2, 3 a.s.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich oddalenie wskazując, iż zaskarżone decyzje są prawnie oraz faktycznie uzasadnione, a także o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 4-8 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

F. F. (2), ur. (...), był uprawniony do policyjnej renty rodzinnej po zmarłym w dniu 18 marca 2014 r. ojcu B. F. do dnia 31 stycznia 2016 r. mocą decyzji organu rentowego z 8 września 2015 r. (k. 71 a.r.).

Odwołujący rozpoczął naukę na Politechnice (...) na kierunku inżynieria bezpieczeństwa pracy w dniu 4 października 2010 r. Studia pierwszego stopnia ukończył 24 czerwca 2015 r. Od 1 października 2015 r. rozpoczął studia drugiego stopnia na Politechnice (...) na kierunku zarządzania i inżynieria produkcji. Skarżący powinien zakończyć tę naukę 31 października 2017 r. (zaświadczenia, k. 16, 17 a.s.).

W okresie wrzesień-październik 2015 r. skarżący był słuchaczem Publicznej Szkoły Policealnej (...) i uczestniczył w zajęciach w dniach 26 września 2015 r., 10 października 2015 r., 11 października 2015 r. (zaświadczenie, k. 18 a.s.). Nauczanie w ww. szkole odbywało się w systemie zaocznym, a zjazdy miały miejsce co drugi weekend. Na początku września 2015 r. zorganizowana została inauguracja roku szkolnego, natomiast pierwszy zjazd miał miejsce 26 września 2015 r. z uwagi na problemy z wykładownicą (przesłuchanie odwołującego, k. 29 a.s.). Odwołujący nie był obecny na zajęciach w późniejszym okresie, nie oddawał prac kontrolnych i nie zdawał egzaminów, dlatego został nieklasyfikowany ze wszystkich przedmiotów (k. 80 a.r.).

Decyzją z 14 czerwca 2016 r. organ rentowy stwierdził, że w okresie od 1 września 2015 r. do 31 stycznia 2016 r. F. F. (2) pobrał nienależnie świadczenie w kwocie 15.280,05 zł z tytułu policyjnej renty rodzinnej (k. 82 a.r.).

Wobec kontynuacji na Politechnice (...) i przedłożonym zaświadczeniem (k. 86 a.r.), zaskarżoną decyzją z 6 września 2016 r. organ rentowy stwierdził ustanie w okresie od 1 września 2015 r. do 30 września 2015 r. prawa do policyjnej renty rodzinnej F. F. (2) (k. 87 a.r.).

Zaskarżoną decyzją z 6 września 2016 r. organ stwierdził, że w okresie od 1 września 2015 r. do 30 września 2015 r. F. F. (2) pobrał nienależnie świadczenie w kwocie 3.056,01 zł z tytułu policyjnej renty rodzinnej wraz z ustawowymi odsetkami za okres od 8 września 2015 r. do 6 września 2016 r. w kwocie 233,55 zł (k. 89 a.r.).

Decyzją z 23 września 2016 r. organ stwierdził ustanie z dniem 31 stycznia 2016 r. prawa do policyjnej renty rodzinnej F. F. (2) (k. 87 a.r.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz w aktach emerytalnych, jak również na podstawie zeznań odwołującego.

W ocenie Sądu treść dokumentów nie budzi wątpliwości, nie były one także kwestionowane przez żadną ze stron, zaś zeznania odwołującego są szczere, logiczne i korelują z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Według Sądu ten materiał dowodowy jest przekonujący oraz rzetelny. Dlatego uznać go należało za wiarygodną podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania F. F. (2) zasługiwały na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była zasadność żądania przez skarżącego prawa do policyjnej renty rodzinnej po zmarłym ojcu za miesiąc wrzesień 2015 r. Spór w sprawie dotyczył ustalenia, czy odwołujący w okresie od 1 września 2015 r. do 30 września 2015 r. odbywał naukę zgodnie z art. 68 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) znajdującym zastosowanie w sprawie na podstawie art. 11 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015 r., poz. 900 j.t.). Pozytywne przesądzenie tej kwestii bezpośrednio wpływa bowiem na prawo F. F. (2) do policyjnej renty rodzinnej w spornym okresie i brak obowiązku zwrotu pobranych za ten okres świadczeń.

Zgodnie z art. 68 ust. 1 powoływanej ustawy dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej: do ukończenia 16 lat; do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2. W myśl ust. 2 tego przepisu, jeżeli dziecko osiągnęło 25 lat życia, będąc na ostatnim roku studiów w szkole wyższej, prawo do renty rodzinnej przedłuża się do zakończenia tego roku studiów.

Należy mieć na uwadze, że zasadniczym celem renty rodzinnej jest dostarczanie osobom wymienionym w art. 68 ustawy o emeryturach i rentach z FUS środków utrzymania w czasie, gdy w związku z kształceniem nie wykonują pracy dającej źródło utrzymania (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2006 r. sygn. III UK 49/06, OSNP 2007 nr 13-14, poz. 205). Oceniając roszczenie odwołującego przez pryzmat warunków określonych w art. 68 ustawy emerytalno – rentowej mieć zatem na uwadze należy celowościowy charakter renty rodzinnej, tj. dostarczania środków utrzymania tym dzieciom zmarłego pracownika, które w związku z kształceniem się w szkole nie wykonują pracy stanowiącej źródło utrzymania.

Z okoliczności sprawy wynika, iż odwołujący odbywał naukę na Politechnice (...) na kierunku inżynieria bezpieczeństwa pracy od 4 października 2010 r. do 24 czerwca 2015 r. Natomiast od 1 października 2015 r. rozpoczął studia drugiego stopnia na Politechnice (...) na kierunku zarządzania i inżynieria produkcji. Skarżący powinien zakończyć tę naukę 31 października 2017 r.

Na podstawie materiału dowodowego sprawy, Sąd ustalił nadto, iż w spornym okresie od 1 września 2015 r. do 30 września 2015 r. odwołujący był w rzeczywistości słuchaczem Publicznej Szkoły Policealnej (...). Z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym niekwestionowanych zeznań skarżącego, wynika, iż nauczanie w ww. szkole odbywało się w systemie zaocznym, a zjazdy miały miejsce co drugi weekend. Na początku września 2015 r. zorganizowana została inauguracja roku szkolnego, natomiast pierwszy zjazd miał miejsce dopiero 26 września 2015 r. z przyczyn leżących po stronie szkoły (bliżej niesprecyzowane trudności z wykładowcą). Odwołujący uczestniczył w zajęciach jedynie w dniach 26 września 2015 r., 10 października 2015 r., 11 października 2015 r. Powyższe, w ocenie Sądu, świadczy o tym, iż skarżący w spornym okresie zachował ciągłość nauki mimo, że w okresie późniejszym, tj. od końca października 2015 r. zaprzestał nauki w ww. szkole z uwagi na konieczność przebywania w domu w weekendy spowodowaną sytuacją rodzinną.

Mając te okoliczności na uwadze uzasadnionym było przyjęcie, że odwołujący spełnił warunki do przyznania żadanego świadczenia, o których stanowi art. 68 ust. 1 pkt 2 powołanej wyżej ustawy. Z tych względów, odwołujący w spornym okresie pobrał świadczenie mu należne i nie jest zobowiązany do jego zwrotu. Dlatego też, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono, jak pkt. 1. i 2. sentencji. SSO Rafał Młyński

ZARZĄDZENIE

(...)